

Kale Gibi Dikim Kalem İle Sözlendiğim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Ağustos 2022

Her düşü sen bildim: her sende saklıydı düşlediklerim.

Bitimsizdir maruzatım

İçimdeki acım ve şahlandıkça yılki atım.

Hizaya gelmedi yürek

Kerbela'sı dünün sevmeye hep mi tek yürek gerek?

İzafidir yolculuğum

Bir ileri iki geri

Mahşeri kalabalığın haz yüklü gıybeti

Layıyla sevip yaşamaktı oysa amaç.

Hırlayan köpek başını okşadığımda

Anaç bir teselli babında

Yalnızlığın ikliminde dönendiğim bir kumpas misali

Kördüğüm olmuş duyguların girdabında

Ve işte tutuldum rüzgâra ansızın

Beylik değildi sözcüklerim

Ne çıkar mademki benlik sevdim insanları.

İkbalim, ihmalim, inisiyatif kullandığım ömür denen denklemin

Bozguna uğrattığı her gün

Nasıl ki hüznün dolu kabrim

Yaşamın meali bu mu olmalıydı?

Çıft çarşısı nice insan

Cinnete mahal veren

Oysaki cennet bellemişken hayatı

O girizgâh ki yarıladığım yol

O güzergâh ki tembih edilmiş kalbime sığın hasbıhal

Ettiğim güzelliklerde saklı değil miydi kurduğum onca hayal?

Biz g/izin peşindeyim

İtiraf edemediğim neyse

Tensiye ettiğim ne çok duygu

İlamı aşkın

İdam fermanıma attığım imzamın

Olmalı mıydı bir kuyruğu?

Kuytularda gezinen fısıltılar
Kula kulluk eden farazi sevgiler
Sakıncalı mı hep yaşamak?
Yankısı duyulmayan sesim
Ölümün izdivacına dünnden talibim.

Rengim bazen beyaz bazen pembe
Karanlığı delen gözlerim
Özlemin yükü kolladığım kadar arkamı
Yalnızlığın kısılcacında yazılmamış fermanım
Yâd edilesi dünüm, mizacım
Kale gibi dikim
Kalem ile sözlendiğim gecenin peçesine konan bir kuş gibi
Kanat açtığım şiirlerin güftesine sadık bir nefer
Kilitli kalbimden firar ettim edeli
Hazzı yaşamın belki de ölümdede gizli